

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010207
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215010207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. augusta 2016 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou a obžalovaného

S. N.

nar. XX.XX.XXXX v H. C., trvale bytom K N. XXXX/XX, C. nB. C., t.č. v mieste bydliska,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 5T/31/2015-204 zo dňa 15.03.2016 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. **z r u š u j e** sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný **o d s u d z j e** podľa § 158 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 1.200 € (jedentisícdivesto eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, sa obžalovanému ukladá náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Výroky o vine a o náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je Dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5T/31/2015-204 zo dňa 15.03.2016 bol obžalovaný S. N. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že dňa 29.10.2014 v čase o 08,35 hodine jazdil na motorovom vozidle značky L. C. evidenčné číslo C. XXX C. po bývalej ceste I/50 v smere od Bánoviec nad Bebravou na Trenčín, kde v kilometri 136,00 neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, následkom čoho narazil prednou časťou svojho vozidla do zadnej časti vozidla značky S. G. evidenčné číslo C. XXX B. ré viedol vodič A. C., ktoré na uvedenom mieste zastavilo a stálo z dôvodu vyvolaného

cestnou premávkou a toto bolo nárazom odhodené dopredu, kde prednou časťou narazilo do zadnej časti vozidla značky Q. E. evidenčné číslo S. XXX C. toré viedol vodič A. K., ktoré na uvedenom mieste zastavilo a stálo z dôvodu vyvolaného cestnou premávkou a toto bolo nárazom odhodené dopredu, kde prednou časťou narazilo do zadnej časti vozidla značky X. B. evidenčné číslo W. XXXX, ktoré viedla vodička A. T., ktoré na uvedenom mieste zastavilo a stálo z dôvodu vyvolaného cestnou premávkou, následkom čoho poškodený A. K. utrpel podvrtnutie krčnej chrbtice typu Y. injury, nekomplikované s poúrazovým bolestivým CC - krčnolebkovým a CB - krčnoramenným syndrómom, v dôsledku ktorých zranení bol obmedzený na bežnom spôsobe života po dobu 7 až 10 dní tým, že bol obmedzený pri vykonávaní bežných pohybových aktivít a pri vykonávaní osobnej hygieny a starostlivosti o domácnosť, pričom obžalovaný porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 16 ods. 1 k § 137 ods. 2 písm. c) zákona 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, alkohol u žiadneho z vodičov zistený nebol.

Bol za to odsúdený podľa § 158 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej K. S. P.: 30 807 484, Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, pobočka R., H.. M.R. N. XXXX/XX, XXX XX R., škodu vo výške 91,80 eur.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaniami prokurátora a obžalovaného. Odvolanie prokurátora smerovalo proti výroku o treste. V odvolaní namietal, že aj keď obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný a z tohto hľadiska možno skonštatovať, že doposiaľ viedol riadny život, nemožno prehliadnuť skutočnosť, že od roku 2004 sa dopustil celkovo až 9 priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Vo všetkých prípadoch bol sankcionovaný pokutami v rôznych výškach a ani v jednom prípade tieto nevedli k jeho náprave a obžalovaný sa dopúšťal ďalších priestupkov na úseku cestnej premávky, čo napokon vyústilo do porušenia predpisov na úseku cestnej premávky a zavinenia dopravnej nehody, pričom toto jeho konanie bolo kvalifikované už ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Aj v prípade, ak by konaním obžalovaného nedošlo k následku na zdraví inej osoby a vec by bola kvalifikovaná iba ako nehoda podľa § 22 ods. 1 písm. g) zák. č. 372/1990 Zb., je možné takémuto vodičovi uložiť trest zákazu činnosti až do troch rokov, čím zákonodarca zdôrazňuje vyšší stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Domáhal sa preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a uložil obžalovanému obdobné druhy trestov a vo výmere v akej boli obžalovanému uložené v trestnom rozkaze, ktorý bol v tejto veci vydaný. Trest uložený napadnutým rozsudkom považuje prokurátor za neprimerane mierny z hľadiska dosiahnutia účelu trestného konania, ako aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o treste zákazu činnosti. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní jedného roka má pre jeho osobu výrazne negatívny dopad, aj keď mu bol uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Podniká ako fyzická osoba a v predajni Q. v R. zamestnáva jedného zamestnanca a takú istú predajňu prevádzkuje v R., kde predaj vykonáva osobne. Tovar dováža osobne z U., S. a najmä Z., a preto má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu z hľadiska jeho prevádzkovaného podnikania likvidačný dopad. Tiež zdôrazňuje, že z hľadiska porušenia jeho povinností ako vodiča akceptuje jeho posúdenie ako porušenie dôležitej povinnosti, ale ide o porušenie menšej závažnosti s relatívne malými následkami. Počas 20-tich rokov riadenia motorových vozidiel najazdil najmenej 800.000 km a až do inkriminovanej udalosti nezavinil žiadnu dopravnú nehodu. Je samozrejmé, že pri najazdení takého počtu kilometrov sa občas dopustil priestupkov, avšak ako vyplýva z karty vodiča, ide iba o drobné priestupky vyriešené malými finančnými pokutami. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží výchovný trest nespojený s trestnom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť a odvolaniu prokurátora vyhovieť s tým, aby mu bol uložený trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby § 158 Tr. zák. s podmieneným odkladom a prísnejší trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť a odvolaniu obžalovaného v zmysle návrhu vyplývajúceho z písomných dôvodov odvolania vyhovieť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a na ich základe správne ustálil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Odvolací súd však vyslovuje odôvodnenú pochybnosť, či obvinený svojim konaním vôbec naplnil zákonné znaky porušenia dôležitej povinnosti vodiča motorového vozidla, a ak, tak ide o skutočne hraničný prípad. Odôvodnenie tohto zákonného znaku žalovaného trestného činu v napadnutom rozsudku s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, ktoré uvádza v akých prípadoch porušenia pravidiel cestnej premávky ide o závažné porušenie je nesprávne, pretože nejde o totožný pojem. Porušenie dôležitej povinnosti ako zákonného znaku skutkovej podstaty si musí súd vyhodnotiť a následne odôvodniť v každom jednotlivom prípade v súvislosti s okolnosťami prípadu bez ohľadu na toto ustanovenie Zákona o premávke na pozemných komunikáciách. Obžalovaný aj prokurátor však rozsudok súdu prvého stupňa napadli iba proti výroku o treste a tak v rámci prieskumnej povinnosti preskúmaval odvolací súd predovšetkým tento výrok.

Pri preskúmaní výroku o treste potom odvolací súd musel zohľadniť nielen vyššie uvedené skutočnosti, ale aj ďalšie okolnosti prípadu. Okrem toho, že poškodenému bola spôsobená ujma na zdraví taktiež na hranici kvalifikačného znaku ublíženia na zdraví, odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením prokurátora, že v osobe obžalovaného ako vodiča, ide o priestupcu, na ktorého nemali doterajšie postihy blokovými pokutami prevýchovný vplyv, a preto je potrebné na neho pôsobiť prísnejším trestom odňatia slobody ale najmä zákazu činnosti. Fakt, že obžalovaný počas 20-tich rokov najazdil asi 800.000 km a od roku 2004 doposiaľ bol postihnutý za spáchanie deviatich priestupkov v doprave, takýto záver neodôvodňuje. O to viac, že išlo o priestupky zanedbateľné z hľadiska bezpečnosti v doprave (bezpečnostné pásy, smerovky, parkovanie a pod.) vyriešené malými peňažnými sankciami. V osobe obžalovaného ide o prvotrestaného páchatel'a za nedbanlivostnú trestnú činnosť, spôsobenú chvíľkovou nepozornosťou, kedy z hľadiska nápravy takéhoto páchatel'a prichádza do úvahy ukladanie najmä alternatívnych trestov. Neobstojí argument prokurátora, že súd mal obžalovanému uložiť tresty tak, ako to urobil v trestnom rozkaze, ktorý bol z podnetu odporu obžalovaného zrušený. Na hlavnom pojednávaní v takýchto prípadoch si súd v nejednom prípade urobí iný názor, ako keď vychádza len zo spisového materiálu a takýto postup je plne v súlade so zákonom. Navyiac, od predmetného skutku uplynula doba takmer dvoch rokov, obžalovaný naďalej jazdí motorovým vozidlom, čo si vyžaduje napokon aj jeho podnikateľská činnosť, a preto je namieste úvaha, akým trestom je potrebné pôsobiť na jeho prevýchovu. Vychádzajúc z uvedeného potom odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a na druhej strane odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Odvolací súd preto zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám.

Pri rozhodovaní o treste prihliadol odvolací súd k tomu, že v osobe obžalovaného nejde o páchatel'a, na ktorého prevýchovu by bolo potrebné pôsobiť hrozbou trestu odňatia slobody, a že vzhľadom na charakter trestnej činnosti bude jeho prevýchova a splnenie účelu trestu plne zabezpečené aj uložením peňažného trestu. Tento potom s ohľadom na majetkové pomery obžalovaného a jeho podnikateľskú činnosť stanovil odvolací súd vo výmere 1.200 €, pričom pre prípad jeho úmyselného zmarenia určil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Na druhej strane však odvolací súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá k prevýchove a náprave obžalovaného nie je potrebné. V predmetnom prípade ide u obžalovaného o dlhoročného vodiča, o prvý prípad spôsobenia dopravnej nehody len z dôvodu chvíľkovej nepozornosti a nie nejakého bezohľadného konania, a čo je dôležité, od inkriminovanej udalosti uplynula už doba takmer dvoch rokov, počas ktorej obžalovaný naďalej jazdí motorovým vozidlom. V takomto prípade prevychovávať ho ako vodiča uložением trestu zákazu činnosti by bola jednoznačne represia a nie prevýchova.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výrok o vine ako aj výrok o náhrade škody zostali týmto zrušením nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.